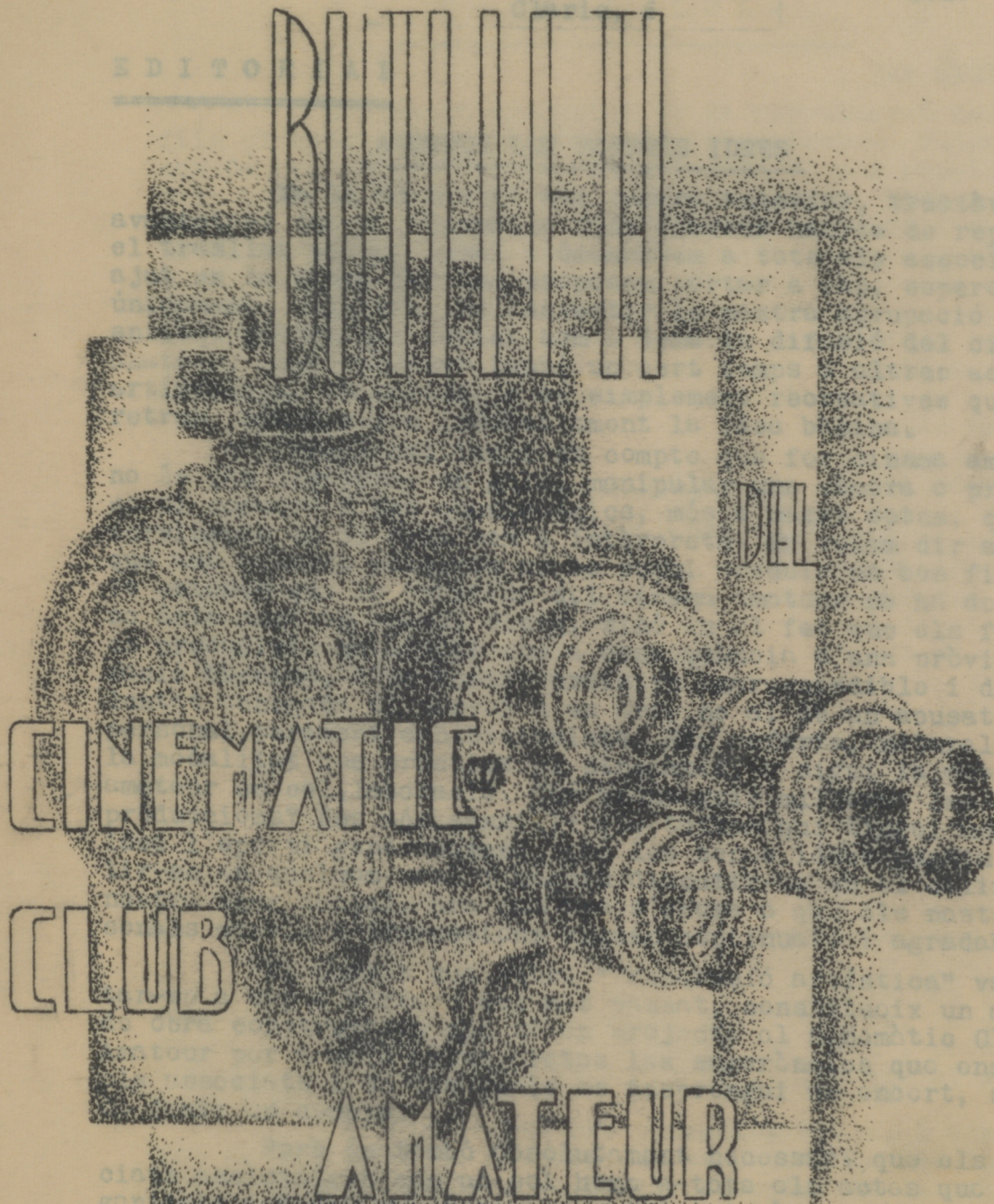

cin
gna
obm

esmentat, i que el reporter insisteix a insistir en la seva opinió, per les convencions de crear paulatinament les formes que són el cinema, i que és i que pot ser el Club, per la seva obra, sigui admirada i respectada, contribuint a la difusió entre el públic d'un esperit artístic i estèsiblement al seu nivell cultural.

La producció de films en l'ambit amateur, no cal fer constar que seria una obra no interrompuda d'èxit. Amb la voluntat de tota, no és difícil convertir la idea en realitat palpable.

Les dues dels
de reporter-li
associats llur
superioritat,
són en una
del cinema
per activitats
per què, de

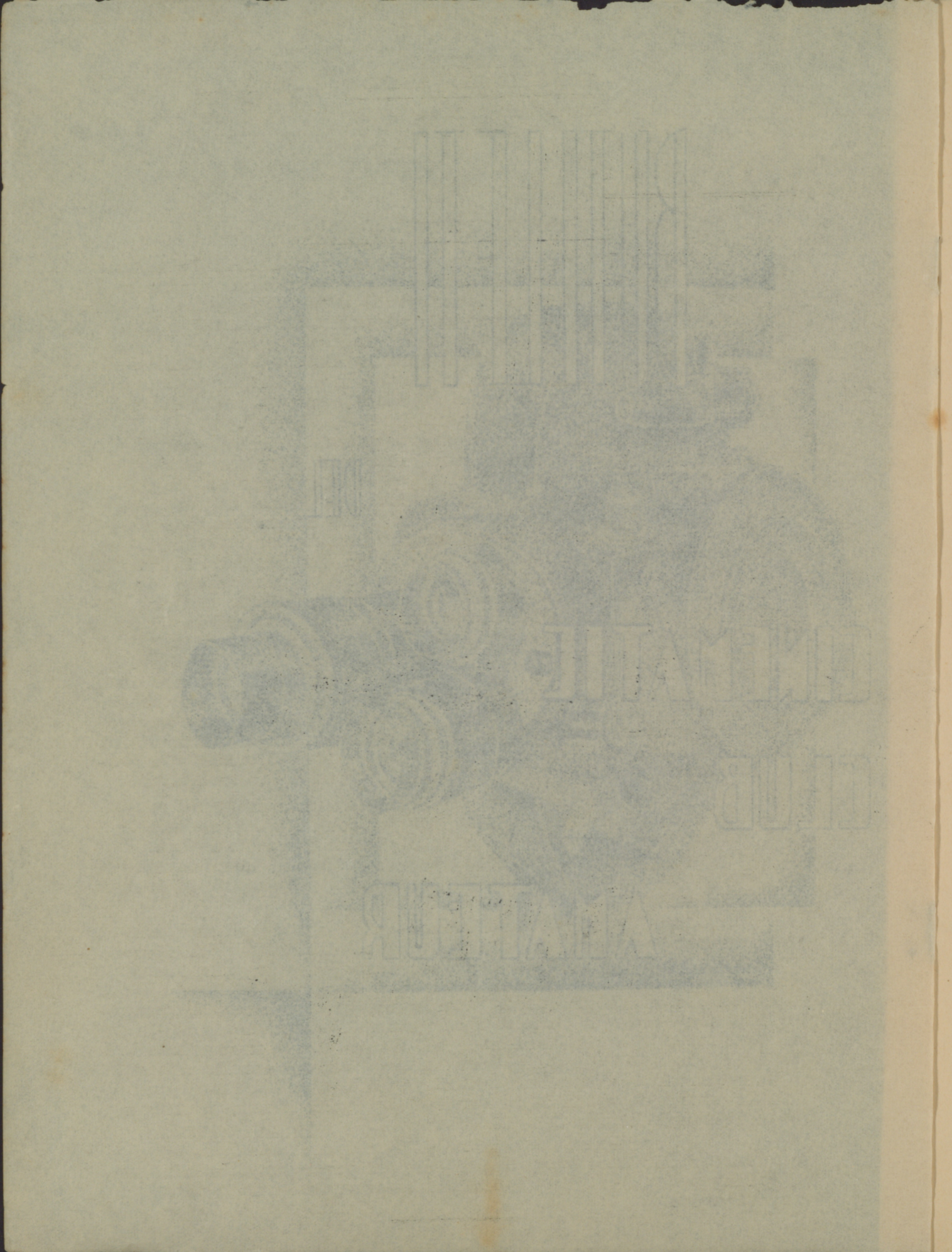
DEL
un amateur
a reporter-
que in-
són amb això
del film, re-
de la base
del film que
són activitats
de 1 d'un ve-
ment llumina-
ment, a
llocat
nostres
són
convertir-
de la de la
de reporter-
superioritat.

La "va por-
un assaig
Cinematogràfic Club
que ens fassin
oport, s'hauran

que els asso-
cistes que s'or-
que estan

La producció de films en l'ambit amateur, no cal fer constar que seria una obra no interrompuda d'èxit. Amb la voluntat de tota, no és difícil convertir la idea en realitat palpable.

35

EDITORIAL

APORTEU LES VOSTRES IDEES

En la Editorial del número anterior, tractàvem dels avantatges que al Cinemàtic Club Amateur hauria de reportar-li el trasllat al nou local i demanàvem a tots els associats llur ajut en la tasca que ens proposem portar a cap, esperonats, únicament, pel desig de convertir la nostra agrupació en una entitat potent que tenint com a lema la difusió del cinema amateur, pugui dedicar també un cert temps a altres activitats artístiques, culturals, o bé simplement recreatives que, de retruc, afavoreixin indirectament la idea bàsica.

Perquè cal tenir en compte que fer cinema amateur no és pas engiponar un guió, manipular una càmera o procurar-se el concurs d'uns quants amics, més o menys aptes, que intervinguin en el film com a intèrprets. No volem dir amb això que amb aquests elements no es pugui produir un bon film, però entenem que la pràctica del cinema amateur no ha de basar-se únicament en aquell desig, sinó en el fet que els films que es produïxin ho siguin com a conseqüència d'una pròpia preparació tècnica, d'un sentit artístic imprescindible i d'una voluntat abnegada al servei d'un art, no al de un acusat lluïment personal, purament exhibicionista. Ens referim, naturalment, a la modalitat que practica el Cinemàtic, o sigui la producció amateur en col.laboració. Com aconseguir millorar les nostres produccions? Res més senzill: que tothom qui tingui una bona idea l'aporti generosament; que les bones idees puguin convertir-se en quelcom real i puguin discutir-se en el caliu de la nostra llar social, ara que res s'oposa a que els nostres personals canvis d'impressions siguin continuats i agradables.

El cursot que sobre "Preparació artística" va portar-se a cap a darrers del mes passat, constitueix un assaig de obra constructiva que té en projecte el Cinemàtic Club Amateur per a molt aviat. Totes les suggerències que ens fassin els associats i de les quals es desprongui un concert, s'hauran de tenir en compte.

Però és també absolutament necessari que els associats assisteixin com un sol home a tots els actes que s'organitzin i també que posin especial interès - ara que estem còmodament instal.lats i ben situats - a formar la llar social esmentada, o sigui frequentar insistentment el local, sovintejant les converses, procurar crear paulatinament una gran família artística que sàpiga sentir el cinema com a meravellós art que és i que fora del Club, per la seva cultura en la matèria, sigui admirada i respectada, contribuint en gran manera a la difusió entre el poble d'un esperit artístic que ha d'elevare ostensiblement el seu nivell cultural.

La producció de films en l'ambient esmentat, no cal fer constar que seria una cadena no interrompuda d'èxits. Amb la voluntat de tots, no és difícil convertir la idea en realitat palpable.

APORTES A LOS VUESTROS IDEAS

En la Editorial del número anterior, trascribimos de la
aventurera que el Cinematográfico Club Amateur ha de reportar-
el cristianismo al no local y demuestran a los que asociarse han
en la tarea que una propuesta por la que, esperemos,
únicamente, del deseo de convertir la nuestra actividad en una
entidad potente que tenga como la idea la difusión del cine
nuestro, para dedicar también un corto tiempo a otras actividades
artísticas, culturales, o de simplemente recreativas que, de
todas, favorezcan indirectamente la idea principal.

Porque así tener en cuenta que por cine amateur
no se puede entender un grupo, manifestar una opinión o proyección
de el concepto de una gran idea, más o menos clara, que in-
terviene en el film con la intención. No vamos a ir más allá
que una actividad elemental no es propia de un club amateur, no
es entonces que la actividad del cine amateur no ha de ser
sólo una actividad en sí misma, sino en el fin que el film que
se proyecta ha de servir como un correspondiente a una obra de
arte, y un sentido artístico imprescindible a una vo-
luntad artística al servicio de un arte, no al de un mero divertimento
personal, puramente exhibicionista. En resumen, naturalmente, a
la actividad que practica el Cinematográfico Club Amateur en el
laboratorio. Con esta intención, como consecuencia, por lo tanto
propuestas. Pero más específicamente: que todos los que tengan una buena
idea y que se interesen en la actividad, que los buenos ideas pueden conve-
tirlos en un grupo real y que se discuta en el club de la
nuestra idea social, que sea una obra que sea una obra por
sola acción y una actividad artística y educativa.

El grupo que sobre "propuestas artísticas" se por-
tase a ser a través del club, constituir un grupo
de obra constructiva que se en el proyecto del Cinematográfico Club
Amateur por la idea social. Todas las actividades que una idea
asociada a la idea social se desarrollan en el club, a través
de tener en cuenta.

Por lo tanto, también absolutamente necesario que una aso-
ciación artística con un solo grupo a los que se aco-
rden y también que una asociación artística - que sea una
comunidad instalada a la idea social - a formar la idea social
comentada, o al menos, a través de la idea social, se vayan
por las conversas, promover entre paulatinamente una gran idea
la actividad que sobre el club, por la idea social, se vayan
que es la idea del club, por la idea social, se vayan
significativa y respetada, contribuyendo a la gran idea social
difundida entre el pueblo a una actividad artística que ha de elevar
constantemente al nivel cultural.

La producción de films en el ambiente comentado, no es
terceros que sea una obra de información y de ideas. Así
la voluntad de toda, no es difícil convertir la idea en realidad
por la idea.

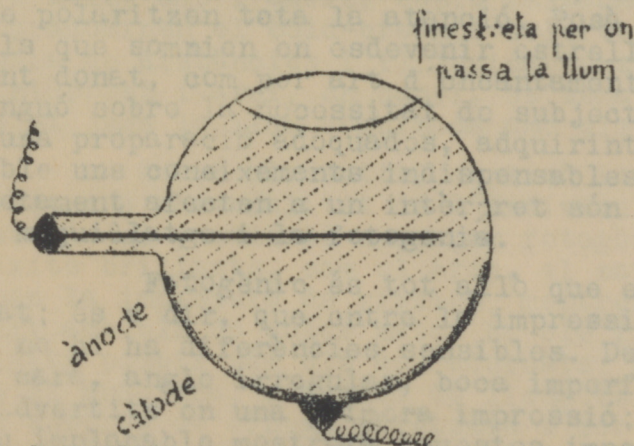
COL·LABORACIÓ

LA CÈL·LULA

Per MICKEY

L'element essencial de la reproducció del so sobre film el constitueix la cèl·lula fotoemissora, vulgarment coneguda per fotoelèctrica. La cèl·lula és una ampolla de cristall plena d'un gas enrarit - helio, srgon, neon - a dèbil pressió. Una part de la superfície interior de l'ampolla, està recoberta per una capa molt prima d'un metall alcalí, ja sigui potàssic o sòdic, el qual forma l'elèctrode negatiu o càtode de la cèl·lula. Aquest elèctrode està unit per un fil a l'amplificador fonogràfic. L'ànode o elèctrode positiu està format per un fil de tungstèn, en forma d'anell o xarxa que atravesa la cèl·lula segons el seu diàmetre.

CEL·LULA FOTOELÈCTRICA

L'ànode està unit també per un fil a l'amplificador fonogràfic.

Tota l'ampolla està coberta per una capa metàl·lica platejada, menys per un casquet, col·locat a l'extrem oposat al càtode que es deixa lliure perquè la cèl·lula resisteixi la llum.

A la cèl·lula se li envia un corrent elèctric inicial, dit accelerador, el qual il·lumina el casquet; llavors es produeix entre els elèctrodes un corrent fotoelèctric que varia seguint les particularitats de la llum que entra pel casquet. I si les variacions de la llum corresponen a les de una inscripció sonora, o sigui que s'interposa entre la font lluminosa i la cèl·lula una pel·lícula impressionada per un procediment fotoelèctric, la cèl·lula segueix les variacions de les imatges del film i produeix un corrent que, degudament amplificada reproduceix el so inscrit a la cinta.

En els projectors cinematogràfics, l'organ traductor va col·locat al dessota del projector de les imatges, entre la creu de malta i el tambor receptor de la pel·lícula; la cinta després de passar per la creu de malta forma un bucle que uniformitza el seu moviment, que segueix per una sèrie de cilindrets destinats a fer aquest moviment de velocitat constant i regular de 27'432 metres per minut, igual que a la presa de vistes.

Com fàcilment es compren, el so corresponent a una imatge no està al costat d'aquesta, sinó a una distància que, per les necessitats del projector i perquè l'espectador allunyat del lleng pugui percebre a l'onsoms l'imatge i el so, és de uns 37 centímetres.

LA CEL. LULA

Per MICKY

L'element essencial de la reproduccio del so sobre film el consisteix en la cel. lula fotoemissora, vulgarment coneguda per fotoelectrica. La cel. lula es una ampolla de cristall plena d'un gas enrareit - helio, argon, neon - a debilitat. Una part de la superficie interior de l'ampolla, es a dir, la recoberta per una capa molt prima d'un metall alcali, ja sigui potassi o sodi, el qual forma l'electrode negativ o catode de la cel. lula. Aquest electrode esta unit per un fil a l'amplificador fotoelectric. L'electrode o electrode positiv esta format per un fil de tungsten, en forma d'anell o xarxa que atravesa la cel. lula segons el seu diámetro.

L'electrode esta unit tambe per un fil a l'amplificador fotoelectric. Tota l'ampolla esta coberta per una capa metallica platejada, menys per un casquet col. locat a l'extrem oposat al catode que es deixa llure perquè la cel. lula resisteixi la llum.

A la cel. lula se li envia un corrent electrico inicial, dit so-celador, el qual li

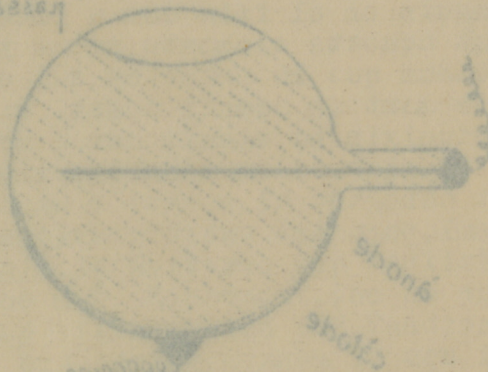
llumina el casquet; llavors es produeix entre els electrodes un corrent fotoelectric que varia segons les variacions de la llum que entra pel casquet. I si les variacions de la llum corresponen a les de una imatge sonora, o sigui que a l'entrada entre la font lluminosa i la cel. lula una pel. lica imatge produida per un procediment fotoelectric, la cel. lula transforma les variacions de les imatges del film i produeix un corrent que, degudament amplificat, reproduïx el so inscrit a la cinta.

En els projectors cinematografics, l'organ tragencor ve col. locat al desata de la cinta de les imatges, entre la creu de malva i el tambor receptor de la pel. lica; la cinta després de passar per la creu de malva forma un bucle que uniformiza el seu moviment, que segons per una serie de cilindres destinats a fer aquest moviment de velocitat constant i regular de 27'432 metres per minut, igual que a la pre-ss de la cinta.

Com facilment es comprén, el so corresponent a una imatge no s'ata al costat d'aquesta, sino a una distancia que per les necessitats del projector i perquè l'espectador alinyat del lloc pugui percebre a l'ensoma l'imatge i el so, és de uns 37 centimetres.

CEL. LULA FOTOELECTRICA

interior de la cel. lula

CURSET DE PREPARACIÓ ARTÍSTICA

Al nostre local social, i d'acord amb el que anunciarem oportunament, tingué lloc els passats dies 18, 21 i 23 de Desembre, el Curset de Preparació Artística, organitzat pel Cinemàtic Club. Un nombre afalagador d'oients, un tema interessantíssim i la voluntat i atenció que oradors i oients posaren en la tasca, són el més remarcable d'aquest breu curset.

La primera lliçó anà a càrrec de Miquel Iglesias, i tingué per tema "Coneixements tècnics". Feu la presentació de l'orador, el nostre secretari Josep Coll, qui destacà la importància que per a els futurs actors i actrius tenia el conjunt de coneixements compresos en les lliçons del Curset.

Tot seguit Miquel Iglesias inicià la seva conferència donant una visió de conjunt del panorama cinematogràfic professional, en el que respecte als "stars", a les "vedettes", que, com digué encertadament, són, dels obrers del cinema, els que polaritzen tota la atenció. Posà de relleu la puerilitat dels que somnien en esdevenir estrelles del cinema, en un moment donat, com per art d'encantament, i amb tota cruessa s'ostengué sobre la necessitat de subjectar-se a una disciplina i a una preparació adequades, adquirint i ampliant en tot el possible uns coneixements indispensables. Alguns dels que més directament afecten a un interpret són : la tècnica, el vestit, el maquillatge i la fotogenia.

Fotogènic és tot allò que es presta a ésser fotografiat; és a dir, que entre la impressió directa i la fotogràfica no hi ha diferències sensibles. De vegades algun detall de la cara, angle irregular, boca imperfecta, etc.^a. han passat inadvertits en una primera impressió; després, però, l'objectiu implacable mostrarà aquestes imperfeccions amb tota cruessa. La qualitat fotogrènica de l'individu apareix en el transcurs de la seva evolució; en els seus desplaçaments davant l'objectiu sense que aquest registri cap defecte prou important per a alterar el conjunt. És fotogrènica tot allò que afavoreix la impressió fotogràfica, tot el que porta en ell mateix un moviment traduït en expressions dinàmiques. En fi, una cosa fotogrènica és aquella que, rica en expressions, pot donar tota una gama de sentiments, desproveïts de tot gest inútil.

Encara que, pel que respecte al cinema amateur, no és de moment massa important, donà també algunes explicacions sobre Fonogonia, la nova qualitat exigida pel cinema sonor. Per adaptar-se al microfon, una veu normal ha de posseir totes les harmonies greus, metàl·liques, vibrants, planívols, etc. Cal dir que en cinema, l'actor ha de parlar: de cap manera "recitar" o "declamar".

A continuació el company Iglesias parlà del maquillatge i les seves exigències. El maquillatge pot perseguir dues finalitats ben distintes: embellir el rostre, tot amagant els defectes i valorant les qualitats de l'actriu, o bé creant tipus de personatges, o impressions de caràcters, malalties, estats d'ànim, etc., inexistents en els actors. Els factors que intervenen en el maquillatge són, ultra el fet d'untar-se la cara, el joc de llums, que no depen dels maquilladors, sinó dels ca-

Al nostre local social, i a' acord amb el que anem a fer oportunament, tinguem lloc els passats dies 18, 21 i 23 de Desembre, el curs de Preparació Artística, organitzat pel Ginecèntic Club. Un nombre elevat d'assistents, un tema interessantíssim i la voluntat i atenció que oredors i oients porten en la tasca, són el més remarcable d'aquest primer curs.

La primera línia amb a càrrec de Miguel Iglesias, i tinguem per tema "Conèximents tècnics". Per la presentació de l'orador, el nostre secretari Josep Coll, qui destaca la importància que per a els futurs actors i actrius té el coneixement de conèximents comprèsos en les línies del curs.

Tot seguit Miguel Iglesias inicia la seva conferència amb una visió de conjunt del panorama cinematogràfic professional, en el que respecte als "actes", a les "vedettes", que, com diu encertadament, són dels actors del cinema, els que porten tota la atenció. Poso de relleu la prioritat dels que començen en esdevenir estrelles del cinema, en un moment concret, com per art d'encantament, i amb tots ornes a la feina sobre la necessitat de subjectar-se a una disciplina i una preparació adequades, adquirint i emplantant en tot el possible una conèximent indispensable. Alguns dels que més diestrament aplequen a un intèrpret són: la tècnica, el vestit, el maquillatge i la fotografia.

Fotografia és tot allò que es presta a ésser fotografiat; és a dir, que entre la impressió directa i la fotogràfica no hi ha diferències sensibles. De vegades algun detall de la cara, angle irregular, boca imperfecta, etc., han passat inadvertits en una primera impressió; després, però, l'objectiu imprescindible mostrar aquestes imperfeccions amb tota cruïlla la qualitat fotogràfica de l'individu apareix en el transcurso de la seva evolució; en els seus desplaçaments davant l'objectiu, fins a que aquest registri cap defecte prou important per a alterar el conjunt. La fotografia tot allò que esdevorix la imatge fotogràfica, tot el que porta en si mateix un moviment traduït en expressions dinàmiques. En fi, una cosa fotogràfica és aquella que, rica en expressions, pot donar tota una gamma de sentiments, desprovista de tot gest inútil.

Ensenya que, pel que respecte al cinema amateur, no és de moment massa important, doncs també algunes explicacions sobre fonètica, la nova qualitat exigida pel cinema sonor. Per adaptar-se al micròfon, una veu normal ha de passar tota les anàlisis grans, metàl·liques, vibrants, pluri-sil·labes, etc. Cal dir que en cinema, l'actor ha de parlar: de cap manera "re-actar" o "declaimar".

A continuació el company Iglesias parla del maquillatge i les seves extensions. El maquillatge pot portar-nos dues finalitats ben distintes: embellir el nostre, tot emagant els defectes i valorant les qualitats de l'actor, o bé orientar-nos de personatges, o impressions de caràcters, malalties, estats d'ànim, etc., existents en els actors. Els factors que intervenen en el maquillatge són, més o menys, la cara, el toc de llum, que no depèn dels maquilladors, sinó dels es-

meramen, dels laboratoris de revelat, de la sensibilitat del film, etc. Hi ha massa persones que creuen, encara! que el maquillatge en el cinema és sols una variant en la tècnica de l'antic maquillatge del teatre. I és ben diferent.

Remarca les diferències que existeixen entre els dos arts, en la qüestió del maquillatge; en el cinema per a ésser impressionat químicament i per a la seva reproducció, a base de tons blancs i negres, sobre una superfície plana, a la qual cal donar la sensació de relleu; en el teatre hom el prepara de cara als ulls directes de l'espectador i tenint en compte que la distància per a contemplar-lo és gaire bé fixada.

Parla de la revolució que introduí Max Factor en els maquillatges en el cinema, des de l'aparició del film pancromàtic, l'any 1928. Exposà el contrast del maquillatge modern, a base de untures subtils i en moltes ocasions polvors sols, amb l'antic, còpia calcada del teatre, en el que hi predominen el cold-cream i coloretts. També abans hom prescindia de distàncies i il·luminacions per a ésser filmat l'interpret i avui, en canvi, es té per importantíssim el paper que hi juga la llum combinada amb els maquillatges.

Quant al vestit, explicà la relació que té amb el caràcter o personalitat de l'individu. És evident que la composició del vestit té un paper fotogràfic interessant. Els teixits brillants, com el crep, el satí, vellut de seda, etc., donen la impressió de riquesa, mentre que succeeix el contrari amb els de color mate. En els films fantàstics, els teixits pesats són els més adequats; en canvi es recomanen els de muselina, o altres de lleugers, per a una comèdia. Els vestits de cinema acostumen a fer-se en colors perquè tenen així una més rica variació de tons que els de color gris. La manera de portar un vestit té la seva importància, així mateix com el caminar i gesticular, que molt sovint ha de guardar relació amb el vestit.

Com a final de la seva lliçó, donà algunes demostracions pràctiques, amb el material que utilitza el nostre Club, i posaren fi a la conferència unes paraules de Josep Coll, invitant els assistents a la segona lliçó "Interpretació cinematogràfica".

(Continuarà en el pròxim número)

NOTICIARI

LA PREPARACIÓ DE NOUS FILMS. - Els nostres consocis Iglesias i Escartín, estan treballant en la confecció del guió d'un nou film de tema humorístic, que es proposen realitzar en col·laboració, el rodatge del qual començarà, probablement, pel març proper. Per a l'interpretació de dos dels personatges d'aquest film, es compta ja amb l'Enric Aycart i Josep Coll, que en "Per terres de l'Àfri-

mentem, dels laboratoris de revelat, de la sensibilitat del film, etc. Hi ha masses persones que creuen, encara! que el madrilletge en el cinema és sols una variant en la tècnica de l'antic madrilletge del teatre. I és ben diferent.

Remarca les diferències que existeixen entre els dos arts, en la qüestió del madrilletge: en el cinema per a ésser impressionat pràcticament i per a la seva reproducció, a base de tons plans i negres, sobre una superfície plana, a la qual cal donar la sensació de relleu; en el teatre hom el prepara de cara als ulls directes de l'espectador i tenint en compte que la distància per a contemplar-lo és gaire bé fixada.

Parla de la revolució que introduí Max Fester en els madrillets en el cinema, des de l'aparició del film panoràmic, l'any 1928. Exposar el contrast del madrilletge modern, a base de intenses subtils i en masses ocasions polícores, amb l'antic, còpia calcada del teatre, en el que hi predominen el color-crem i colorats. També admet hom presència de distàncies i il·luminacions per a ésser filmats i interpretats i avui, en canvi, es tema importantíssim el paper que hi juga la llum combinada amb els madrillets.

Quant al vestit, explica la relació que té amb el caràcter o personalitat de l'individu. És evident que la composició del vestit té un paper fotogràfic interessant. Els teixits brillants, com el crep, el satí, volent de seda, etc., donen la impressió de riquesa, mentre que encobren el contrari amb els de color mate. En els films fantàstics, els teixits passats són els més adequats; en canvi es recomanen els de muselina, o altres de lleugers, per a una comèdia. Els vestits de cinema acostumen a fer-se en colors porpres, non aixís una més rica variació de tons que els de color gris. La manera de portar un vestit té la seva importància, així mateix com el caminar i gesticular, que molt sovint ha de guardar relació amb el vestit.

Com a final de la seva lliçó, donà alguns exemples pràctics, amb el material que utilitzà el no. 120 Club, i posaren fi a la conferència amb paraules de Josep Coll, invitent els assistents a la segona lliçó "Interpretació cinematogràfica".

(Continuarà en el pròxim número)

NOTICIA RI

LA PREPARACIÓ DE NOUS FILMS. - Els nostres coneixedors i desitjats, estan treballant en la confecció del guió d'un nou film de tema humorístic, que es proposen realitzar en col·laboració, el rodatge del qual començarà, probablement, pel març proper. Per a l'interpretació de dos dels personatges d'aquest film, es comptarà amb l'actor i Josep Coll, que en "Per tortes de l'Àfrica"

ca" ens deleictaren amb llur brillant comicitat.

També sabem que una personalitat del nostre Club està preparant la realització d'un nou film. Més endavant espereu poder dir-vos alguna altra cosa.

Corre també el rumor de que Josep Coll es proposa dirigir un film en data propera. Celebrarem que tanmateix es confirmi aquest rumor.

CONVERSA DE JOSEP COLL.- El dia 19 de Genor, a les 8 del vespre, al nostre local, el company Josep Coll parlarà per els nostres socis i simpatitzants, sobre el tema interessantíssim "Humorisme i Cinema".

SESSIÓ DE CINEMA.- Pel proper dia 24 del mes que som, a les 5 de la tarda, tindrà lloc una sessió de cinema amateur, al nostre local del carrer Claris. Aquesta sessió estarà dedicada exclusivament a films de la Secció de Cinema del Centre Excursionista del Vallès, de Sabadell.

Oportunament rebran tots els associats el corresponent programa, amb detalls complementaris.

A V I S : Recordem a tots els associats que no l'hagin complerta, l'obligació que tenen de trametre dues fotografies (tamany carnet) destinades al nostre carnet d'identitat.

